

Özlem

Gül cemalin yadıma düşende,

İçim yanar, yüreciğim burkular.

Bir çift görsem etrafımda gezende,

Özlem hançer olur ciğerime sokulur.

Geçsin saatler bir an önce,

Dayanamıyor insan sevince,

Acılar elbet bir gün bitecek,

Gül goncamı birden görünce...

Yüreğim bir yudum, hasretim bir umman.

Özenerek korudum, sana sevgim kocaman.

Dağlar başında, tipi boranda,

Soğuk vurduğunda senle avunurum.

Gece çökünce, elem gelince,

Hüzünlenince senle avunurum.

.....

Ankara 2002

[Zamanın Hikayesi](#)

Hedefimizdir batı,

Bu yoldan hiç şaşmayın (!)

Bozup maneviyatı,

Çizmeyi hiç aşmayın!

Değil ki bize pislik,

İlim, teknik fen gerek.

Her türlü rezillik,

Bu mü'mine ne gerek?

Otuzuna varmış yaşı,

Bir rek'atlık namaz yok!

Sen gelde bu ayyaşı,

İnsan kılığına sok!

Hep hor görülen insan,
Şu dünya zindanında,
Sözde o da insan;
Şeytan var vicdanında!
Yalnız paran içinse,
Gösterdiği kardeşlik.
Düştüğün fakirlikse,
Yapacağı kalleşlik!
Tutsaklık giydirilir,
Şöhret diye kadına.
Onun ismi bellidir,
Kimse bakmaz adına.
Şeytanın ortağıdır,
O kılıklı insanlar.
Onlardan çok saygındır,
Tüm aptal hayvanlar!
Cennetiniz bu dünya,
İyi değerlendirin.
Zira öteki dünya,
Olmaz bu kadar serin!
Yalnız bir şişe yeter,

Eder seni madara.

Bu bir çoğundan beter,

Ah birde Őu sigara!

Hangi baştadır aklın?

Her zaman gaflettesin.

Allah'tan olmaz saklın,

Neyi gizlemektesin?

....

05/12/1990 Kırklareli

Irkçılık, Menfi Milliyetçilik ve Haksız Hemşericilik Üzerine

Yeryüzünde gelmiş geçmiş kavimlerin içinde en koyu ırkçılık ve ayrımcılık yapanlar

Yahudilerdir. Yahudilik onlara göre bir dinden ziyade bir ırkı ve soyu temsil eder. Haşa, Hz Havva ile Mel'un Şeytan'ın birleşmesinden dünyaya geldiğini savundukları **Kabil**'i gerçek ataları kabul ederler. Kabil'in babası kabul ettikleri Şeytanı Yahudiler bizim inandığımız gibi kötü görmeyip, **Nur'u Ziya** ismiyle tanımlayıp üstün yaratılışlı, ilim sahibi bir melek olarak bildiklerinden, **ateşten** yaratılmış olan kendilerini, **topraktan** yaratılan **Hz Adem**'den ve neslinden daha üstün bir seviyede görürler. **Onlara göre sadece Yahudiler insandır.** Hz. Adem'in soyundan gelenler ise onlara hizmet için yaratılmış olan hayvandan bir derece yukarıdaki hizmetçiler sayılan "**Goim**"lerdir. İşte yeryüzündeki savaşların, katliamların, fitnelerin en büyük kaynağı bu sapkın inançtakiler ile onların **Masonlar** gibi özel örgütlenmiş uşaklarıdır.

Yahudiler için Goimlerin canlarının ve mallarının hiçbir değeri olmadığından, her şey onların hakkı sayıldığından, fırsat bulduklarında **Filistin**'deki katliamlar ve işgaller gibi açıktan alçakça saldırarak, normal zamanlarda da buldukları ülkelerde ticareti ve parayı ele geçirip, gizli yöntemlerle servet toplayıp kendi amaçları için kullanarak gücü elde tutmaya çalışırlar. **Aslında onlar Şeytana ve Paraya taparlar.** Allah'ı Teala bütün insanlığı onların şerlerinden korusun. Bu konuyu en başta yazmamın temel nedeni tarih boyunca milliyetçilik ve bölücülük akımlarının arkasında onların veya uşaklarının yer alması, insanları birbirine düşürerek fırsatçılık yapmalarındır. Dünya tarihine yön veren bütün akımların ve ülkelerin içinde aktif şekilde bulunmuşlardır. Yönetemediklerinde ise **Büyük Osmanlı Hakanı Sultan Abdülhamit**'e yaptıkları gibi isyanla ve gizli tertiplerle yok etmişlerdir.

En son gelen ve diğerlerinin aksine bizzat **Allah'ın korumasıyla** orijinal kalan **Kutsal Kitabımız Kur'anı Kerim** ile birlikte İslam dini ve onun Peygamberi **Hz. Muhammed (S.A.S)** Efendimiz **bütün Mü'minlerin kardeş olduğunu** ilan ederek sorunların kökünden çözülmesini sağlamıştır. En güzel çözüm budur. **Rengi, dili, ırkı, cinsi ne olursa olsun bütün Mü'minler kardeşlik hukukuna göre muamele görmelidir.** Yani canları ve malları dokunulmaz ve saygınlıkla korunması gerekir. Elbette kişiler mensubu oldukları aileleri gibi olan kavimlerini sevmeli ve güzel hasletleriyle övünmelidir. Bu sevme ve övünmenin de doğal olarak bir sınırı olmalıdır. Diğer kavimlere üstünlük iddiasının sırf mensubiyetten kaynaklandığı ve kan milliyetçiliğinin yapıldığı nokta Allah'ın ve Resulünün lanetlediği noktadır. **İnsanlar ancak amelleri ve takvaları ölçüsünce üstün olabilirler.** İslam dinine

neredeyse 1000 yıldır bayraktarlık etmiş **Türk** kavmine mensup olmak dinsizce yaşayan birisine fayda etmeyeceği gibi, **İslam düşmanı bir kavim olan Yahudilikten** dönüp hakkıyla İslam'a yönelen birisi de hor görülüp dışlanmayacak, kardeş bilinecektir. **Mahşer** gününde de ameline göre Allah'ın mükafatına nail olacaktır İnşallah.

Kendi adıma söylemek gerekirse, dünyanın sorunlu ve inançsız kavimleri ve ülkeleri içinde değil de, **Türkiye**'de Müslüman bir ailede dünyaya gelip yaşamayı nasip eden Allah'a çok şükrediyorum. **Selahattin-i Eyyubi** gibi İslam kahramanlarının torunu olmaktan, İslam'a çok büyük hizmetleri olup bizatihi **Peygamber övgüsüne** mazhar olan **Türk** kavminin içinde yaşamaktan mutluluk ve onur duyuyorum. **6 Yüzyıl** kadar süren **Osmanlı İmparatorluğu** ve öncesindeki **Selçuklular** ve diğer Beyliklerle beraber **Anadolu**'yu vatan bilip kardeşçe birlikte yaşadık. **Türk'üyle, Kürd'üyle, Arab'ıyla, Acem'iyle, Çerkez'iyle** kısaca **İslam ailesinin** her üyesiyle kader birliği yapıp **İslam Ümmeti** olmanın genişliğini ve rahatlığını, özgürlüğünü ve hoşgörüsünü tadararak geldik. Şimdi ise zoraki söylenen veya dağa taş yazılan "Ne mutlu Türküm diyene", "Bir Türk Dünyaya bedeldir", "Varlığım Türk varlığına armağan olsun." gibi ifadeler bize ait olmayan kökü **gayri müslim** fitne akımlarından başka bir şey değildir. Gerçek yakın tarihimizi biraz araştıranlar **Osmanlının son dönemlerinden** itibaren yıkıcı ve bölücü milliyetçilik akımlarının önce bağlı devletlerde, sonra Türkler, Kürtler ve hatta Araplar içinde nasıl çıkarılıp kışkırtıldığını, bütün bunların arkasındaki **İngiliz oyunlarını** ve perde arkasındaki **Yahudi - Mason** beyin takımını görecektir. **Cumhuriyetin** ilk yıllarında çocukların kafataslarını ölçek kadar ileri giden yapılardaki gizli açık Yahudi ve mason parmağını anlayacaktır. Sadece birer örnek olması açısından **Haim Nahum** ve **Agop Dilaçar** isimlerini araştırmanızı ve tarihimizdeki etkilerini incelemenizi tavsiye ederim. **Ümmet** olup büyük bir ailenin şerefli bir mensubu olmak varken, menfi milliyetçilik yapıp küçük bir odaya razı olmak ve lanet riskini üstlenmek nedendir? Ümmet olmak bizi birbirimize bağlayan **mayadır, çimentodur, harçtır**. Ailesi **Muş**'tan gelip **İstanbul**'da doğmuş ve yine ailesi **Sinop**'tan gelip İstanbul'da doğmuş bir Hanım ile evlenmiş kişi olarak, **ırka dayalı kafatasçı** Türk Milliyetçiliğini de, Kürt Milliyetçiliğini de **lanetliyor** ve kabul etmiyorum.

Kanayan başka bir yaramızda, haksız ve yersiz **hemşeri kayırmacılığıdır**. **Ehliyet ve liyakat** esasını gözetmeksizin yapılan atamalar, koltuk çıkmalar, haksız kazanç kapılarını

açmalar gibi pek çok uygulamasını en vahşi şekilde görüyor ve yaşıyoruz. İnsanlarımızın kendilerini geliştirmek ve hakkınca bir yerlere gelmek için gösterdiği çabaya rağmen, sırf birileri ile aynı memleketten olduğu için haksızca öne alınanlar yüzünden toplumdaki ahlak anlayışı da, geleceğe olan güven duygusu da, toplumsal barışta zarar görüyor. **Fırsat eşitliğinin** olmadığı yerde adalet, huzur ve güven duygusu da yer almaz. Bugün Türkiye’de dönemselsel olarak **Bakan** seviyesindeki görevler nedeniyle bütün teşkilatın baştan sona etkilendiği yapılaşmaları da gördük, her dönem ve her kurumda oluşan **Karadenizlilik, Doğululuk** vb. yapılaşmasını da. Bölgesel mikro milliyetçilik akımlarının bazıları her zaman, bazıları da zaman zaman ülke ve kurumların yönetiminde söz sahibi oluyor. Hepsi ehliyetsiz veya liyakatsizdir demiyorum ama onlardan başka kimse yokmuş gibi ve bazıları gerçekten hak etmediği halde yapılan bu olağan üstü hemşeri dayanışması gerçekten huzur bozucu ve güven sarsıcı etkiler yapıyor. Sorumluluk üstlenenlerin daha iyi çalışabilecekleri yönetici kadrolar ve ekipler kurmasını anlayışla ve saygıyla karşılıyorum. Ama otoparkçısından, şoförüne kadar silmece yaparcasına hemşerileri doldurma gayretini normal bulmuyor ve eleştiriyorum. Aynı şehirden olmasına rağmen ilçe düzeyinde hemşericilik yapanlarla, **Alevi - Sünni mezhep ayrımcılığında** bulunanların ise şirazedden çıkmış kişiler olduğunu beyan ediyorum. İşini **namusuyla** ve **hakkını vererek** yapan, gerekli eğitim ve becerilere sahip kişileri korumak ve haksız uygulamalardan sakındırmak **iman** ve **ahlak** sahibi her **yöneticinin** görev ve sorumluluğu içindedir.

Allah-u Teala İslam Milletimizi ve Devletimizi en başta İslam düşmanlarından, ırkçılardan, fitnecilerden, bölücülerden, haksız iş yapan hırslı kişilerden **korusun ve muhafaza etsin**. Zalimlere fırsat vermesin. Bizleri de en güzel kardeşlik şuuru ile birlikte yaşayabilenlerden eylesin. Amin.

Kaynaklar:

1. <http://www.ahaber.com.tr/webtv/videoizle/desifre-31102014>
2. <http://gercekler.tumblr.com/post/30795543818/ger%C3%A7ek-yahudilik-ve-satanis-t-yahudiler>

İdam cezası geri gelmeli, hem de hemen!

Öncelikle şunu açıkça belirtmek gerekir: Bizleri ve kâinattaki her şeyi yoktan var eden, bizim için bütün nimetleri sınırsızca sunan ve karşılığında sadece kul olmanın şuurunda bulunmamızı isteyen **Yüce Allah (C.C)'tan daha merhametlisi yoktur**. O'nun sınırsız şefkatinden bir zerre verdiği annelerin, evlatları için nasıl mücadele ettiklerini ve gerektiğinde canlarını çekinmeden feda ettiklerini her yerde ve her zaman görebiliyoruz. Bizleri yaratan Allah'ın bizler için uygun gördüğü kurallardan uzaklaştığımız ölçüde zelil ve beter bir hayatı yaşadığımızı, sosyal dokumuzun bozulduğunu görmemek için ya ahmak ya da şeytanla hemhal olmuş bir nefse sahip olmak gerekir.

Her şeyi emaneten kullandığımız bu dünyada, başkalarına verilen can emanetine kastetmenin ne büyük bir cüret olduğunun en güzel ifadesinde “... **her kim bir nefsi, bir nefis mukabili veya yer yüzünde bir fesadı olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur, kim de bir adamın hayatını kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur...**” (Maide Suresi/32) İlahi hükmü açıkça yer alıyor. Hz. Âdem (A.S)'den itibaren bütün Peygamberlere gelen vahiylerde yer alan emirlerden birisinin “**haksız yere insan öldürmeme**” olduğu herkesin malumudur.

İnsanlığın başından bugüne kadar oluşan doğal hukuk normlarından birisi de

Mütekabiliyet (karşılıklılık) değil midir? Hatta bu kural devletlerarası hukuk normlarından birisi haline gelmedi mi? Mesela, bugünlerde kötü niyetli Suriye yönetiminden sınırlarımıza bir mermi veya bomba geldiğinde anında karşılık veren bir Ordumuz yok mu? *Mal çalan malıyla, can alan canıyla öder.* Meğerki herkes tarafından meşru görülebilecek bir nedeni veya zarureti olmasın. Ya da mağdur olan taraf bütün delillere rağmen bir fidye karşılığı olsun veya olmasın ceza talebinden vazgeçip mücrimi (suçluyu) affetsin. Toplumda her birey kendi başına adalet tecelli ettiremez ama adaleti tecelli ettirme yetkisine sahip olanların verdikleri kararlar insanların vicdanlarında karşılık bulacak ve hiç olmazsa biraz tatmin edecek bir etki yapmadıkça, resmen ve zoraki olarak kabul edilmiş görülsün bile asla saygı duyulmayacak ve yürek yangınlarını söndürecek alternatif çareler aranacaktır. Çocuk katili ve tecavüzcülerin hapis hanesinde şişlenerek öldürüleceklerini ummak gibi...

2009 yılında Ramazan Bayramını hepimize zehir eden bir olay yaşadık. **Kayseri**'de şeker toplamak için komşularını ziyaret eden biri erkek 3 küçük yavrumuz bir sapık tarafından zorla alıkonuldu, tecavüz edildi ve hunharca katledilerek uzak bir yerde gömüldü. 18 ay boyunca yapılan aramalar ve soruşturmalar sonucunda yakalanan sapık katil cezaevine konuldu. Yavruları katledilen 2 annenin yürek yangınını hapis cezası söndürür mü? Elleri geçse paramparça edecek kadar hınçla dolan ailelerin sükût bulması nasıl sağlanır? Ancak kısasa kısas ile. O yüzden " **Ey akıl sahipleri, sizin için kısasta hayat vardır...**(Bakara/179)" diyen Rabbimizin fermanına en kısa sürede yeniden uymamız gerekir. Azgın katillere hak ettikleri cezalar verilmediği gibi, siyasi çıkarlar uğruna zaman zaman çıkarılan aflarla ortalığa tekrar salıverilmeleri mağdur yakınları için hakaretin ve aşağılamanın daniskası değil midir? *Bir katili ancak maktulun yakınları affedebilir.* Devletin dahi böyle bir yetkisi olamaz. Kişi veya kurumlar kendisine karşı işlenen ve mağdur edildiği konularda inisiyatif gösterip davasından vazgeçebilir. Hatta kamu hakkı ve düzeni söz konusu olduğunda kişi davasından vazgeçse bile kamu adına davanın devam ettirildiğini görüyoruz.

Kobani meselesini bahane edip ülkemizi tekrar savaş alanına çevirmek isteyen ve onlarca masumu katleden aşağılık şehir eşkıyalarının yaptıklarından sonra yakalansalar bile hapiste rahatça dinleneceklerini bilmek hepimizi deliye çeviriyor. Fakir fukaraya et dağıtmak için evinden ayrılan 16 yaşındaki **Yasin BÖRÜ**'ye topluca işkence edip bıçaklayan, 3. kattan aşağı atan, üzerinden araba ile geçip en sonunda başını taşla ezen hayvandan daha aşağılık

sefil ve soysuzların yaptıkları yanlarına kar mı kalacak? Mazlumun dini ve milleti sorgulanamaz. Dünyanın her yerinde haksız yere öldürülen insanların yaşadıkları acılar önemli ve saygıya değerdir. Maalesef en çok zayi edilen ve hayatları söndürülen mazlumlar İslam coğrafyasından çıkıyor. **Bugün terörle İslam kelimesi birlikte anılmaya çalışılsa da, gelmiş geçmiş en büyük katliamları Hristiyanlar, Yahudiler, Bolşevik Dinsizler, Budistler v.b. yapmıştır ve yapmaya da devam ediyorlar.** Katlettikleri **Müslüman kemiklerinden Kilise** inşa edecek kadar vahşileşen Avrupa medeniyetinin bugün bizlere insan hakları adı altında dayatmalarda bulunması karanlık ve kanlı yüzlerini örtmeye yetmez. **Avrupa tarihi kan, savaş ve sömürge ile yoğrulmuştur.** İdam cezasının kaldırılması için bahane edilen **AB normlarını** kabul etmiyor ve saygı duymuyorum.

Adaletin hızlı ve etkili düzeyde sağlanması kaçınılmaz bir ihtiyaç ve toplum huzuru için gerekli bir sorumluluktur. Kendi hayatımdan örnek vermek gerekirse; evime girilmesi ve bina kapımızın çalınması ile sonuçlanan 3 hırsızlık olayında mağdur oldum. Hırsızlar yakalanamadı. Çocuklarım bir maganda sürücünün neden olduğu kazada yaralandı ve kalıcı yara izlerini ömür boyu taşıyacaklar. Aradan geçen 5 aya ve şikayetçi olmamıza rağmen henüz davası bile açılmadı. Bir yakınım Üsküdar'da korkunç bir kaza sonucu bir kolunu kaybetti, kafa kırığı ve beyin zedelenmesi ile yoğun bakımda günlerce komada hayat mücadelesi verdi. 2013 yılı Ocak ayında meydana gelen olay için bugüne kadar sadece bir kez duruşma yapılabildi ve daha ne kadar süreceği de belli değil. Şükürler olsun ki bir tecavüz veya cinayet konusu olmamasına rağmen bizleri bu kadar üzen, yavaşlığı ve etkisizliği nedeniyle hayal kırıklığına uğratan hak arama mücadelemiz gerçekten cinayet gibi hayati bir konuda olsaydı ne yapardık, nasıl yaşardık düşünemiyorum bile. **Evladını, eşini, anne veya babasını haksız bir cinayete kaybedenlerin yaşadığı ıstırapı anlamak veya tarif etmek yalan olur.**

Allah'ın yarattığı her can kutsal ve saygıya değer olarak yaşmalıdır. Başka **canlara kastetmediği** veya toplumda fitne ve fesada yol açacak **vatan hainliği** gibi büyük suçlara, **çocuk tecavüzü** gibi aşağılık eylemlere kalkışılmadığı sürece herkes canından emin olarak yaşayabilmelidir. Her şeye rağmen, can aldığı takdirde can vereceğini bilen divaneler elbette çıkacaktır ama bu kadar çok ve pervasız değil. **Adalette merhamet olmaz** düsturu ile en yakın zamanda **İdam cezasının tekrar yürürlüğe girmesini talep ediyor ve fırsat bulduğum her platformda savunacağımı ifade ediyorum.**

Birey – Devlet çatışmasında umut var ama sorunlar devam ediyor...

Toplumun bir ferdi olarak, kendimizi gerçekten değerli ve saygın bir durumda zannedip günlük hayatımıza devam ediyoruz. Hatta son yıllardaki inanılmaz gelişmeler bizi neredeyse bütün kronik sorunlarımızın çözülme yoluna girdiğine inandırıyor. Ama önemli bir olay yaşadığımızda acı gerçekler şamar gibi suratımıza vuruyor ve hayal âleminden uyanmamızı sağlıyor. Bu yüzden hemen her konuda akli başına gelmiş ve durumu anlamışlar ile anlamamışlar şeklinde iki doğal grup halinde yaşıyoruz. Pembe gözlük takmaya devam edip güllük gülistanlık gezenler ve gerçeklere toslayınca şok halinde uyanıp gözleri fal taşı gibi açılanlar var.

Kendi yaşantılarım ve doğrudan tecrübe edindiklerimden örnekler vererek, **Emniyet** ve

Belediye Hizmetleri açısından bazı gerçeklere gözümü dehşetle açtıran olayları paylaşmak istiyorum.

Yaklaşık 5 yıl önce işyerimde mesaideyken eşim telefon etti. Dehşetle korkmuş bir şekilde ve ağlayarak büyük oğlumuzun kaybolduğunu söyledi. Kız kardeşim evimizden eşimin yanına gitmiş, oğlum ise bilgisayar oynamak istemiş ve evde kalmış. Eşim ve kız kardeşim eve geldiklerinde oğlum kapıyı açmamış, anahtarları olmadığı için girememişler. Oğlumun dışarı çıkıp kendi yanlarına veya başka bir yere gitmiş olabileceğini düşünüp her yeri aramışlar. Kapıyı kırarcasına çalmalarına rağmen açılmayınca da başına bir şey geldiğinden korkup beni aramışlar. Üsküdar'dan Kartal'a kadar korku ve endişe içinde arabayla geldim. Evimize yakın bir kavşakta sola dönülmez işareti vardı. Dörtlülere yakarak ve etrafı kontrol ederek kural dışı dönüş yaptım. Amacım evde bir şey olmuşsa hızla müdahale edebilmektir. Sivil bir **trafik ekibi** beni çevirdi. Olayı anlatıp yalvarmama, belgelerimi alın ben bakıp geleyim dememe rağmen gitmeme izin vermedi ve ceza yazdı. Üstelik dalga geçip inanmadığını belirten şeyler söyledi. Cezasından değil ama bana inanmayıp oğlumun hayatı için kritik olabilecek zamanı kaybettirmeleri çok zoruma gitmişti. Cezadan sonra eve gidip kapıyı anahtarım ile açtığımda, oğlumun evin uzak bir köşesinde derin bir uyku halinde olduğunu görüp sevinç gözyaşları döktük. Bu kâbus gibi olay sırasında insanlık dışı tavır gösteren polislerden şikâyetçi oldum ama onlar adına hiçbir işlem yapılmaya gerek görülmedi. Devlet ve amirleri kötüyeye sahip çıktılar. **Acı gerçek:** Devlet veya devleti temsil edenler varsayılan değer olarak vatandaşı yalancı, üçkâğıtçı görür. Çoğunluk olmasa bile yalancı azınlık yüzünden herkese önce yalancı muamelesi yapar iş işten geçtikten sonra da yalancı azınlıkları bahane göstererek kendi sorumsuz ve kötü davranışlarına kılıf uydurur.

Şu anda oturduğum eve taşınalı henüz 2-3 ay olmuştu. Giriş katındaki evin camlarına demir parmaklıklar da taktırdığımız halde, bir akşam iş çıkışı geldiğimizde, **hırsızın** evin arka camından parmaklıkları sökerek girdiğini fark ettik. Çok şükür bir şeyler çalamadan defolup gitmişti. Eve gelen polis ekipleri parmak izi vb. çalışmalar yaptılar ve çıkarken eve kamera taktırmamı önerdiler. Görüntü olursa kesin yakalanacaklarını belirtip kamera ve alarm sistemi şart dediler. Bende evin her cephesini gören kamera sistemi kurdum. Kendimizi artık daha güvenli hissediyorduk. Bu yıl Ocak ayında, gündüz vakti saat 16:00 sıralarında binamızın demir kapısı çalındı. Üstelik kamera kaydı da vardı. Görmek isteyenler [burayı tıklatabilir](#).

Polise başvurup kamera kaydını verdiğim gibi, mahallede yaptığım araştırma ile hırsızın yerel esrarkeş gençlerden birisi olduğunu, çaldığı kapıları mahalledeki hurdacılara sattığını, birkaç sokak ötede oturduğunu ve yakın arkadaşlarının isimlerini de öğrenip verdim. Bilin bakalım ne oldu? Hiçbir şey! Kapımız gitti, hırsız yakalanmadı, esrarkeş gencin belki de 20-30 liraya sattığı kapıyı yeniden 300 TL vererek yaptırmak zorunda kaldık. **Acı gerçek:** Kamera kaydı da olsa, hırsızın nokta adresini de verseniz yakalanmayabilir. Ya da yakalansa bile gereken ceza belli bir sürenin altında ise tutuksuz yargılanıp, yolda size nanik yapabilir. Yakalanır diye güvenmeyin, malınızı çaldırmayın!

Geçtiğimiz Ramazan'da bir akşamüzeri, Maltepe E-5 karayolu üzerinde durakta otobüs bekliyordum. Beklediğim **16/B** hatlı **İETT** otobüsü durak tarafına yanaşmadan sağ şeritten basıp geçti. Aşırı dolu vb. bir durumu da yoktu. Kapı numarasını bile göremedik hızla kayboldu. O sıcakta dakikalarca bekleyip, el ettiğimiz halde durmadan gitmesi hepimizi üzmüştü. **153 İBB Beyaz Masa**'yı arayıp tam olarak bulunduğumuz yeri ve tam zamanı ile birlikte şikâyette bulundum. Kapı numarasını sordular, hızlı gittiğini göremediğimizi ama GPS sistemi ve zaman/durak bilgisi ile hangi araç olduğunu bulabileceklerini tekrar hatırlattım. 2-3 hafta sonra İBB Beyaz Masa'dan telefon geldi. Şikâyet konusu araç ve sürücü hakkında işlem yapabilmemiz için kapı numarasını vermeniz gerekirdi. Kapı numarası olmadığı için bir şey yapamadık. İyi günler dileriz. **Acı gerçek:** Şikâyet konusunda suçlu belediye çalışanı ise asıl olan örtbas etmek veya ipe un sermektir. Sorunu çözmek değil sulandırmak esastır.

5 Ağustos 2014'de, saat 22:00 sıralarında evimizin hemen önünde beyaz bir arabayı kullanan **maganda** tarafından kedimiz Tekir ezildi. Bu olayda kameralarımızca kaydedildi. İzlemek isteyenler [buradan bakabilir](#). Fren yapmayan, kediye ezdiğini anladığı halde durmadan giden bu alçak şahsiyet hakkında maalesef bir bilgimiz yok. Plakasını bile alamadık. Bu vesile ile daha önce de çocuklarımız ezilme tehlikesi geçirdiği için **Kartal Belediyesi Mavi Masa**'ya başvuruda bulundum. Geniş bir cadde girişi olan sokağımıza hız tümseği veya kasis yapmaları için. Gelen cevapta **İBB**'nin kasis yapımını yasakladığı ve **İBB Beyaz Masa**'ya başvurmam gerektiği yazıyordu. Üşenmedim başvurudum (numarası: 1-342014172). İBB'den gelen cevap tam bir komedi veya rezaletin itirafı gibiydi:

* Efendim; kasisler polis ve itfaiye araçlarını yavaşlatıyormuş (*Sanki kasis olmasa polisler mahalle arasında 100 km hızla gidecekmiş gibi*).

* Kasislerden geçen araçlar gürültü yapıyormuş (*Evet bütün gürültü kaynaklarını hallettiler, bir bu eksik kaldı ve gürültü insan/hayvan canından daha önemlidir.*).

* Kasisleri görünce ani fren yapan araçlara arkadan vuruyorlarmış (*Belediye kasisleri standartlara uygun yaptıktan sonra bunları görmeyen sürücünün trafiğe çıkması doğru değildir. Önündeki araçla takip mesafesini doğru yapmayan sürücü her zaman kusurludur. Bir öndeki aracın önüne çocukta fırlayabilir.*).

* Tümseklerden hızlı geçen araçların altı sürtüyor ve zarar görüyormuş (*Olsun zaten, sokak arasında ralli yapar gibi süren magandanın arabası zarar görünce üzülecek miyiz?*).

* Söz konusu nedenlerden dolayı ilgili mevzuat çerçevesinde talebim uygun görülmemiş (*İstanbul'un hemen her caddesinde ve sokağında bulunan hız kesici tümsek veya kasisler olduğu gibi dururken, bizim sokağımıza yapılmasını uygun görmemişler hazretler. Birde itiraz edemeyelim diye "mevzuat çerçevesinde" diye kanunvari süslü kelimeler eklemişler. O mevzuat çarpsın sizi! Yani aymazlıklarınıza kılıf yaptığınız "mevzuat" diğer bütün cadde ve sokaklara kasis yapmanıza izin veriyor ama bizimkine izin vermiyor öyle mi? Yani bizim sokakta yaşayan insanlar ve hayvanların canı daha değersiz, onlarınki daha değerli diyorsunuz. Aslında bunun yolu belli. Sizde haklısınız. Bir yolda en az üç beş kişi can vermeden üst geçit yapılmaz, kasis yapılmaz. Önce bedeli ödenmelidir peşin olarak can ile. Kusura bakmayın, böyle bir bedeli ödemek istemiyorum. Umarım sizde ödemezsiniz!.*).

Acı gerçek: Açık bir kamuoyu baskısı olmadığı sürece belediyeden ek hizmet talebiniz karşılanmaz. Yapmak değil yapmamak esastır. Resmi kurumlarda vatandaşa karşı sempati olmadığı gibi empatinin esamesi okunmaz. Verilen hizmetler birer lütuftur. Vatandaş belediyenin işlerini sorgulayamaz. Layık görülenle idare etmek zorundadır.

Anlattığım konularda damdan düşmüş tecrübeli bir vatandaş gibi deneyim paylaşımında bulunmamın nedeni, en azından okuyucuların biraz gözünü açmaları ve sanal bir güven duygusu içinde kendilerini savunmasız bırakmamaları, mümkün olduğu kadar kendi tedbirlerini almalarıdır. Yüksek lisansını **Yerel Yönetimler**'de yapmış birisi olarak, verilen hizmetlerin nicelik ve nitelik sorgulamasını yapmak ve iyi yönde katkı sağlamak üzere gündeme alıyorum. Dilsiz şeytan olmaktan **Allah**'a sığınırım. Herkese kazasız, belasız günler

dilerim.

* Bir maganda tarafından evimizin önünde ezilen kedimiz **Tekir** kalçasından ameliyat edildi. Artık yarı engelli yaşamak zorunda kalacak.

Vakıflardan ne kaldı? Şimdikilerin hepsi Vakıf mı?

Samimi olmak gerekirse; bir şeyleri bizatihi yapmaktan ziyade, atalarımızdan veya büyüklerimizden kendimize pay çıkararak övünmeyi, onların başarı miraslarından geçinmeyi alışkanlık haline getiren bir toplum olmaya başladık. Kavgalarımızı bile onlar üzerinden, onların kahramanlıkları veya hataları üzerinden yapar hale geldik. Aynı şekilde, geçmişten gelen değerlerimizi korumakta ve geliştirmekte de çoğu kez sınıfta kaldık. Hoyratça tükettiğimiz değerlerimizden birisi de **Vakıflardır**.

İlk defa **Hz. Ömer**'in fakirler, köleler ve misafirler yararına **Allah rızası için** vakfettiği Hayber'deki ganimet arazisinden bu güne kadar, İslam toplumlarında vakıf kültürü büyüdü ve kökleşti. Osmanlı medeniyetinde ise kendisinden "**Vakıf Medeniyeti**" şeklinde bahsedilebilecek kadar gelişti ve kurumsallaştı. Bugünkü vakıfların ekseriyeti o medeniyetin mirasından kalanlardır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yaşanan Osmanlı'yı inkâr ve ötekileştirme yaklaşımlarından

Vakıflarda çok sert şekilde etkilendi. Vakıf kültürüne ve eserlerine büyük zararlar verildi. Vakıf malları ve arazileri birileri tarafından işgal edildi veya peşkeş çekildi. Osmanlı ve Selçuklu döneminde kurulmuş olan ancak artık yöneticisi kalmamış vakıf sayısının **41.750** olduğu tespit edilmiş. Her vakıf bir taşınmaz ve ona bağlı gelir kaynakları ile kurulduğuna göre; artık işlevsiz bırakılan, malları ve diğer ekonomik değerleri amaçları dışında kullanılan, işgal edilmiş vakıfların vebalini yüklenenler için bela okumaya gerek yoktur sanırım. Onlar zaten belalarını yüklenmiş durumdadır. Vakıf deyince en büyük yaralarımızdan birisidir **Ayasofya Camisi. Fatih Sultan Mehmet**'in fethin sembolü olarak vakfedip Cami olarak hizmete açtığı Ayasofya'yı aslından koparmak, içini İslam öncesi unsurlarla karartmak ve bizlere de ancak bilet alarak girmeye müsaade etmek ne büyük bir zulümdür! [Fatih'in vakıf senedinde açıkça yazdığı](#) lanetini üzerimizden hangi kahraman kaldıracak?

Birçok konuda olduğu gibi, geçmişimizle ve değerlerimizle barışmaya son 15-20 yıldır başladık. Azınlık vakıflarının bile gasp edilen haklarının ve mülklerinin verilmesi umut verici gelişmelerden. 743 sayılı Medeni Kanundan önce kurulan vakıflar "**Mülhak Vakıf**" adıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresi altında toplanarak yönetilmiştir. Bugün sayıları sadece **276** olarak kalmıştır. Geçmişte büyük bir atalet içinde olan, tarihi vakıf eserlerinin ihmal edildiği ve çürümeye terk edildiği, vakıfların etkisizleştirildiği dönemler yaşadık. Son yıllarda vakıf eserlerinin tekrar canlandırılması için daha yoğun ve gayretli çalışmalar yapıldığını görüyoruz. Hatta yurt dışındaki bazı vakıf eserlerimiz gurur kaynağımız **TİKA** tarafından yeniden hayata döndürülüyor.

Vakıflar konusundaki hassasiyetin ve korumacılığın tam olarak geliştiğini söylemek yanlış olur. Vakıflar Genel Müdürlüğü bir yönüyle devasa bir emlak ofisi gibi çalışıyor. Zamanında piyasadan çok daha ucuz fiyatlarla kiralanıp ancak yüklü hava parası alındığında diğer şahıslara devredilen vakıf iş yerleri var. Bazı vakıf arazilerine bizzat vakıflar tarafından TOKİ benzeri evler yapılarak satılıyor. Vakıflarla ilgili cılız etkinlikler, bağış toplamaya yönelik organizasyonlardan ziyade dikkatimizi çeken bir çalışma görülüyor. Toplumun ve özellikle muhtaç kesimin sorunlarına el atan eski vakıflar neredeyse yok gibi. Bu boşluğu ise devletin kendisi doğrudan kurumlar tesis ederek (Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşma Vakfı, Genel Sağlık Sigortası gibi), bazı sivil toplum örgütleri (yardım kuruluşları, hemşehri dayanışma dernekleri vb.) ve Kızılay gibi yarı resmi kuruluşlar doldurmaya çalışıyor. Sosyal hayatın içine

girmede ve dertlere derman olmada özellikle devlet tarafından yönetilen vakıfların geride kaldığını söyleyebiliriz.

Vakıflar yönetiminin en iyi yapmaya çalıştığı şeyin tarihi eserlerimizi restore etmek olduğunu söylemek isterdim ama söyleyemiyorum. Eyüp Sultan Türbesinin yıllardır bitirilemeyen restorasyonu gibi. Daha yeni bazı bölümlerini tamamladılar çok şükür. Bizzat yaşadığım olaylar ve çevremizdeki vakalar daha alınacak çok yolumuzun olduğunu gösteriyor. Örnek olması için başımdan geçen bir vakif macerasını paylaşmak istiyorum:

Üsküdar Altunizade Camisinin de içinde bulunduğu külliye **Hacı İsmail Zühtü Paşa** tarafından 1282 yılında yaptırılmıştır. Külliye içinde bir Rüşdiye mektebi, bir hamam, muvakkithane (saatçi), çeşme ve camiye vakıf olarak bir sıra dükkân yaptırılmıştır. Bugün mektep yıkılmış olup, hamam ise harabe halindedir. Bir dönem çalıştığım Marmara Ambulans firması, Vakıflar Bölge Müdürlüğünden harabe haldeki **Altunizade Hamamını** onarma sözleşmesiyle kiraladı. Hamamın orijinal yapısına birebir uygun olarak ve sonrasında restaurant şeklinde fonksiyon icra etmek üzere gerekli **restorasyon, restitüsyon ve röleve projeleri** hazırlandı. Önce **İstanbul Vakıflar 2. Bölge Müdürlüğü** tarafından sonra **İstanbul VI Nolu Koruma Kurulu** tarafından onaylandı. Ardından inşaat işleri için gerekli bütçe ve yüklenici ayarlamaları yapılarak **Üsküdar Belediyesine** inşaat ruhsatı için başvuruldu. Belediye tarafından projenin oturduğu tüm parsel sahiplerinden onay istendi. Kaldı ki bunlarda aynı külliye içinde Vakıflara aitti. Hamamın yıkılan bacalık, odunluk kısımları gibi bölümlerine sonradan prefabrik yapılar kurulmuş ve vakıflar tarafından kiraya verilmişti. Hamamın olması gereken yerinde bir büfe ve depo bulunuyordu. İşte burada film koptu. Vakıflar bölge yönetimi orijinal hamamın yerine yapılan büfeyi boşaltmayı reddetti. Çünkü oradan ayrıca kira alıyordu. Yıl sonuna kadar bekleyip boşaltmayı da kabul etmedi. Projenin bu kısmını eksik olarak yapmamız için bize baskı yapıldı. Üsküdar Belediyesi ise eksik projenin yapılmasına ruhsat vermedi. Sonunda çareyi bizim ve büfenin kira sözleşmelerini feshetmekte buldular!?. Restorasyon için binlerce lira proje, yüklenici anlaşması, sigorta ve finansman bedeli harcayan Firma, iş için verdiği teminat mektubunu almak için bile aylarca sıkıntı çekti. Vakıflar 2. Bölge Yönetimi yeniden yap işlet devret ihalesine çıkacağını gerekçe göstererek sözleşmeyi feshetmişti ama aradan geçen yaklaşık 2 yıl boyunca değişen bir şeyde olmadı. Hamam harabe olarak çürümeye devam ediyor. Büfe işine devam ediyor.

Bürokrasi yine bildiğiniz gibi. Maalesef vakıf eserlerini korumak ve yaşatmaktan ziyade rant alanını korumak evla tutuluyor. Bizzat yaşadığım bu süreçte vakıf yöneticilerinin umursamazlığı ve yanlış tavırlarından gına geldiğini söyleyebilirim. Merak edenler için Altunizade Hamamının proje ve mevcut durum resimlerini de sunuyorum.

Altunizade Hamamının bugünkü durumudur. Kadrajda olmayan sağ tarafta Büfe ve benzer işyerlerinin olduğu prefabrik eğreti yapılar bulunmaktadır.

Restorasyon projesinin aslına uygun tasarımına ait sanal resimdir. Hamamın önündeki 2 katlı giriş bölümü bugün tamamen yıkılmış durumdadır (üstteki resimde arabaların bulunduğu yer). Hamamın sağ kenarında bulunan ocaklık, odunluk ve öndeki büyük kapıdan gelenlerin (eskiden at arabaları giriş yapardı) ilerleyebileceği alan yıkılmış durumda olup yerine büfe ve çay bahçesi konulmuştur.

Başta da belirttiğim gibi Vakıfların kuruluş amacı **Allah rızası** için düşkünlere, yolcu ve misafir gibi ihtiyaç sahiplerine hizmet vermektir. Ticaret esas değildir. Ama bugün sözüm ona vakıf adıyla kurulan bazı işletmelerin sadece kâr amacı güttüğünü veya belirli bir çıkar grubuna hizmet ettiğini de görüyoruz. Bunun en güzel örneği de vakıf üniversiteleridir. Türkiye'nin en pahalı ve ancak belirli kişilerin girebileceği Üniversiteleri sözde vakıf adıyla kurulmuş özel işletmelerdir. Bazı büyük işletmelerinde vergi muafiyeti sağlamak ve çıkarlarına uygun adımlar atabilmek için yan kuruluş olarak vakıflar kurduğunu ve kapalı devre faaliyet gösterdiğini izliyoruz. Hemen her holdingin kendisine bağlı bir veya bir kaç vakfı var. Kazara dışarıdan bir sosyal sorumluluk projesiyle yardım talep edildiğinde ise cevapları hazır oluyor: *"Bizim filanca vakfımız var. Prensipte olarak yardımları ve diğer sosyal sorumluluk işlerini oradan yapıyoruz."*

Anlayacağınız, neredeyse 1500 yıllık İslam medeniyetimizin bir meyvesini daha el birliğiyle bozmayı ve içini boşaltmayı başarmış durumdayız. Allah sonumuzu hayretsin!...

* Bazı bilgiler Vakıflar Genel Müdürlüğü web sitesinden alınmıştır.

Evde Sağlık, Evde Bakım, Mobil Sağlık ve Tele Tıp Üzerine

Özellikle Evde Sağlık ve Mobil Sağlık kavramlarının ve uygulamalarının revaçta olduğu bugünlerde, bazen bir biriyle karıştırılan terimlerin sınırlarını kendimce tanımlamak, bazı düşünce ve tespitlerimi paylaşmak istiyorum.

“Evde Bakım” nedir?

Evde Bakım Yönetmeliğine göre *“Hekimlerin önerileri doğrultusunda hasta kişilere, aileleri ile yaşadıkları ortamda, sağlık ekibi tarafından rehabilitasyon, fizyoterapi, psikolojik tedavi de dahil tıbbi ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde sağlık ve bakım ile takip hizmetlerinin sunulması”*dır. Evde Bakım sürekli veya belirlenen saatler içinde hasta yanında kalmayı ve bir **“tedavi - bakım planı”**na göre profesyonel hizmet vermeyi gerektirir. Tedavi planı doğrudan sağlık personeli tarafından verilen hizmetleri, bakım planı ise sağlık personelinin gözetimi altında yardımcı personel tarafından verilen özbakım, hijyen vb. hizmetleri içerir. Bu hizmetleri resmi olarak verebilmek için İl Sağlık Müdürlüklerinden **“Evde Bakım Merkezi”**

ruhsatının alınması zorunludur. Sadece bu iş için bir merkez kurulabileceği gibi hastane gibi sağlık kuruluşları bünyesinde de ruhsat alınarak hizmet verilebilir.

Evde Bakım Hizmetleri birebir personel ihtiyacı ve süreklilik gerektirdiği için, genelde ücretli veya uygun poliçeli özel sigortalıların yararlanabildiği pahalı bir hizmet türüdür. Bu hizmetin maliyetini düşürmek isteyen hasta sahiplerinin oluşturduğu talebi karşılamak ve vergisiz sorgusuz kazanç elde etmek isteyen sağlık/bakım hizmetleri çalışanları da gayri resmi olarak evlerde nöbet tutabilmektedir. Genellikle hastanın daha önce yatarak tedavi gördüğü kuruluşlarda çalışan personel ile zaten iletişim kurulmuş olduğundan bu kişiler tercih edilmektedir.

Ev ile hastane arasında kalan bir uygulama da huzurevi vb. yataklı yaşam ve bakım merkezlerinde oluşturulan hasta bakım odalarıdır. Buralarda da sağlık/bakım personelinin sürekli kontrol ve hizmet vermesi söz konusudur.

“Evde Sağlık” nedir?

Evde Sağlık kapsam olarak Evde Bakım'ın içinde yer alır. En önemli farkı süreklilik gerektirmemesi, ihtiyacın giderilmesinin ardından evin terk edilmesidir. Rutin veya çağrı üzerine ziyaretler yapılır. Hizmet konusu bir hekim muayenesi olabileceği gibi, girişimsel hemşirelik, fizyoterapi, özbakım ve hijyen ihtiyaçları da olabilir. Bu hizmetleri evde verebilmek için özel bir ruhsat şartı aranmaz. Ancak, personelin bağlı olduğu kurum şartları maddi kazanç anlamında kısıtlayıcı olabilir. Serbest çalışanların ise, klasik vergi yükümlülüğü dışında mesleki ehliyetleri ve verilen hizmetin niteliği dikkate alınır. Örneğin, Doktor reçetesi ile Hemşire iğne yapabilir ama, söz konusu ilaç penisilin ise bunun evde yapılması normal şartlarda doğru ve uygun değildir.

Az sayıda personel ile çok sayıda hastaya ulaşılabilmesi, verilen hizmetlerde çeşit ve esnekliğe imkân vermesi ve maliyet etkinliği nedeniyle daha çok tercih edilir. Ülke çapında Sağlık Bakanlığı adına hastanelerde kurulan ekiplerle, belediyelerin hizmet alımları ve kendi personeliyle, özel sağlık kuruluşlarının ve özel sigortaların talebe göre hizmet sunumları ile

yapıla gelmektedir.

Hedef kitlenin büyüklüğüne ve coğrafi alanın durumuna göre, uygun sayıda ve nitelikte ekiplerin kurulmasıyla hizmette süreklilik ve hasta memnuniyeti sağlanmaktadır. Bu konuyu özel misyonu haline getiren bazı belediyelerin gerek hizmet alımı (Örnek:[Bursa Büyükşehir Belediyesi](#), [Maltepe Belediyesi](#)), gerekse anlaşmaları (Örnek: [Tuzla Belediyesi – Tuzla Devlet Hastanesi protokolü](#)) sayesinde sayıca yeterli ekipleri kurabilmeleri sonucu, günlük rutin sağlık hizmetleri dahi rahatlıkla evlerde verilebilmektedir. Diğer bölgeler için ise; ekiplerin yetersizliği, hizmetlerde aksamalar, erişim ve iletişim sorunları, hasta memnuniyetsizliği, ihtiyaç çeşitlerini gidermede arz eksikliği yaşanmaktadır.

Evde sağlık hizmetlerinin yaygınlığı aslında finansmanla doğrudan ilgilidir. Ücretli veya özel sigortalı olmayan halkın çoğunluğu kamu hizmeti şeklinde yararlanmaktadır. Kamu hizmetinin yurt genelinde kapsam, kalite ve sürekliliği de aynı değildir. Bu işe özel önem veren ve ek yatırım yapan belediyelerin maliyeti üstlenmesi sayesinde yerel bir rahatlık ve hizmetlere erişim söz konusu olabilmektedir. Kamu hastaneleri tarafından verilen evde sağlık hizmetleri için makul bir ücretlendirme mekanizması bulunmadığından, aslında bir nevi karşılıksız amme hizmeti gibi yapılmakta ve bu nedenle hastaneler tarafından maliyet artışına yol açabilecek genişlemelerden kaçınılmaktadır. Ayrıca kronik olarak sağlık personelinin sayısal yetersizliği boyutu da vardır.

Maliye Bakanlığı Bütçe Uygulama Tebliği normal fiyat listeleri evde sağlık hizmetleri için son derece düşük kaldığından, hizmet alımına ve özel işletmelerin temel maliyetlerine karşılık verebilecek bir fiyat tayinine engel olmaktadır. Örneğin **EK-8** Listesine göre; kas içi enjeksiyon (İ.M.) ücreti sadece 1,80 TL'dir. Hizmet alımında evde sağlık için bu seviyede teklif almanın imkânı yoktur. Yasal giderler, personel, araç, yakıt ve malzeme giderleri düşünüldüğünde evde sağlık hizmetleri için mutlaka özel bir fiyatlandırma tarifesinin düzenlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Genellikle evde sağlık hizmetleri yapılan işlem üzerinden değil, ziyarette bulunan personelin görevi ile yapmış olduğu hizmet tipi üzerinden ziyarete başına fiyatlandırılır. Maliye Bakanlığı fiyatlamayı makul seviyelerde yaptığında, hastanelerin bu hizmete gereken önemi vermesi ve icabında hizmet alımı yaparak ihtiyacı gidermesi sağlanacaktır. Bu durumun en güzel örnekleri, halen hastanelerce yapılan görüntüleme ve

laboratuvar hizmet alımlarıdır.

Belediyeler açısından, evde sağlık hizmetleri dışında evde sosyal destek hizmetleri uygulaması da söz konusudur. Bu nedenle tanımlama yapılırken “**Evde Sağlık ve Sosyal Destek Hizmetleri**” şeklinde ifade edilir. Yaşlı ve engelliler başta olmak üzere, korunmaya muhtaç kesime yönelik evde sosyal destek uygulamaları her belediye tarafından farklı seviyelerde yapılmaktadır. Evde sağlık hizmetleri için belirli bir standart oluşmadığından, hiç yapmayanlardan hemen her şeyi yapanlara kadar yaygın bir çeşitlilik oluşmaktadır. Bu durum, vatandaşların olumlu ya da olumsuz geri dönüşlerine yol açmaktadır. Bir belediyenin evde sağlık hizmetlerini kapsamlı olarak sunması başka bölgelerden bu sebeple göç almasına neden olabilmektedir.

Evde sağlık hizmetinin farklı bir boyutu da **evde hastane yatağı** uygulamasıdır. Bazı hastanelerde hastanın temel tedavi veya ameliyat işlemlerinden sonra hastane yerine kendi evinde tedavisinin yine hastane kontrolünde devamı söz konusudur. Bunun için gerekli seyyar tıbbi cihaz ve malzemeler temin edilir ve hasta yakınlarına eğitimle beraber üstlenebilecekleri görevler verilir. Özellikle kronik ve uzun süreli tedavi gerektiren durumlarda efektif bir yöntemdir. Hastanın durumuna göre doktor ve hemşire ziyaretleri ile birlikte sarf malzemeleri de hastaneden sağlanır. Fiyatlandırma açısından servis yatağındaymış gibi yatak hariç tüm hizmet ve malzemeler SGK'ya fatura edilebilir. Hastanın moralini yüksek tutan, yakınlarına hasta için hizmet verme imkânı sağlayan, hastane enfeksiyonlarından koruyan, hastane genel giderlerinden (su, temizlik, elektrik, güvenlik, yemek gibi) muafiyet sağlayan bir yöntemdir. Bildiğim kadarı ile, **Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi** tarafından bazı hastalar için uygulanabilmektedir.

“Mobil Sağlık” nedir?

Sağlık hizmetini sunacak personelin ve hizmetin gerektirdiği biyomedikal sistemlerin hastanın bulunduğu yerde veya seyir halinde aktif hizmet verebilmesi demek doğru olur. Bu geniş bir tanımlamadır. Sağlık personeli ve minimum ekipman taşıyan sağlık hizmet araçlarından başlayarak, ambulanslar ve seyyar hastanelere kadar genişleyebilen bir yapıdan bahsediyoruz. Ayrıca deniz ve hava araçları da sağlık hizmetlerini vermek veya hasta

nakletmek için özel olarak tasarlanabiliyorlar.

Sağlık araçları hasta taşımaz, personel ve malzeme transferi sağlar. Ambulanslar temelde ikiye ayrılır. Tam donanımlı ve biri doktor veya paramedik olmak üzere en az 2 sağlık personeli bulunan kırmızı şeritli **“Acil Yardım Ambulansı”** ile sürücü dışında 1 sağlık personeli bulunan daha az donanımlı mavi şeritli **“Hasta Nakil Ambulansı”**dır. Seyyar hastaneler özel tırları ile hareket edip istenilen yerde yarım saat içinde kurulabilen tam teşekküllü sağlık tesisleri olabilmektedir. Bu konuda güzel bir proje olan Med-1 Mobile Hospital videosunu [buradan](#) izleyebilirsiniz.

Bilindiği üzere Acil Yardım Ambulansı hizmetleri yurt genelinde **112** servisi ile sağlanıyor. Gittikçe büyüyen kara ambulans filosunun yanı sıra, hava ve deniz unsurları ile birlikte oldukça kaliteli bir hizmet verildiğini söyleyebiliriz. Acil olmayan hasta nakil hizmetleri ise eksikliği hissedilen önemli bir ihtiyaçtır. 112 servisi kendi ambulansı olmayan kamu hastaneleri arasında planlı hasta nakil hizmetlerine destek veriyor. Ancak, acil olmayan evden hastaneye, hastaneden eve hasta nakillerine karışmıyor. Özellikle yaşlı, engelli ve ağır kronik rahatsızlığı bulunan hastaların tedavi veya kontrol için hastanelere gitmelerinde ve evlerine dönmelerinde ciddi zorluklar yaşanıyor. En yaygın çözüm olarak, hemen her belediyenin hizmete sunduğu hasta nakil ambulanslarını görüyoruz. Burada ise, gelen talebe yeterli sayıda ambulansın her yerde arz edilemediğini biliyoruz. Bazı belediyeler hizmet alımı yolu ile profesyonel çözümler sağlıyor. Hizmet alımı yapmayan ve yetersiz sayıda ambulansı olan belediyelerde ise, vatandaş açısından kolay ve zamanında hizmete erişim güç oluyor. Bana göre; kimi hastalar için kesin ihtiyaç haline gelen hasta nakil ambulansı hizmetleri için sosyal güvenlik sistemi içinde bir hizmet sunumu yapılması ve vatandaşın belediyelerin insaf ve keyfiyetine bırakılmaksızın ihtiyacını gidermesi sağlanmalıdır. Böylece ülkenin her yerinde mağdur durumdaki vatandaşın hizmetten aynı şartlarda yararlanabilmesi sağlanacak, İstanbul’da olduğu gibi her ilçede farklı usul ve uygulamalar oluşmayacaktır. Eğer bu hizmetin belediyelerce verilmesi karara bağlanacak ise, nüfus ve bölge yapısına uygun sayıda ambulans ve ekibinin istihdam edilmesi veya hizmet alımının yapılmasını zorlayacak tedbirler alınmalıdır. Belediye tarafından keyfe keder bir uygulama yapılması engellenmelidir.

“Tele-Tıp” nedir?

Bir hasta veya hastalık için, ayrı yerlerde bulunan sağlık ekiplerinin iletişim ve etkileşim içinde sağlık hizmeti üretmeleri ile, bir hastanın sağlık değerlerini izlemek üzere yaşadığı yerde kurulan sistemlerin uzak yerdeki sağlık kuruluşuyla irtibat içinde olması ve uzaktan bazı müdahalelere imkân vermesine kısaca **tele-tıp** veya **tele-medicine** denebilir. Tanımda özetlemeye çalıştığım gibi, ya iki sağlık kuruluşunun birbiriyle görüş alışverişi (**konsültasyon**), ortak operasyon (**uzaktan robotik ameliyatlar**) gibi hizmet paylaşımı söz konusudur, ya da bir hastanın uzaktan sağlık değerlerinin izlenmesi ve bazı küçük müdahaleler ile (insülin pompası, ilaç alımı için uyarı gibi) sağlık şartlarını iyileştirmeye yönelik uygulamaları içerir. Daha önce başarıyla uygulanan, bu konuyla ilgili 2 projemi [buradan](#) ve [buradan](#) inceleyebilirsiniz.

Hastaya ait verilerin belli bir merkeze iletilmesi için sabit telefon hatları veya GSM şebekesi kullanılır. **AB** ülkelerinde evde kurulacak sistemler için bazı temel standartlar aranır. **EN 55022, EN 55024, EN 55130, EN 5134, EN 60950** gibi. Ayrıca, doğrudan AB tarafından yetkilendirilmiş [ETSI](#) kuruluşu da standartları belirlemektedir. İletişimin niteliği, kurulan sisteme göre en basit acil yardım çağrısından, hayati (vital) değerlerin iletilmesine ve bazı tetkiklerin yapılıp sonuçlarının iletilmesine kadar varabilir. Dünyada yaygın olarak kullanılmakla beraber, Türkiye’de Maliye Bakanlığı ve SGK tarafından henüz desteklenmediği için, sadece özel hastaneler ve özel sigortalılar arasında uygulama örnekleri çıkmıştır. Sağlık ve sosyal yardım çağrısını iletmek için kurulmuş sistem örnekleri Ankara Valiliği ve Maltepe Belediyesinde görülmektedir.

Mobil telefon hatları (GSM) kullanıldığı için bazı projelere Mobil Sağlık Projesi denmesi doğru değildir. Bu projeleri Tele-Tıp veya Tele-Sağlık olarak adlandırmak gerekir. Çünkü GSM şebekesi üzerinden hastanın tansiyon, kan şekeri, solunum, gibi değerlerinin bir sağlık merkezine iletilmesi Mobil Sağlık anlamına gelmez.

Her biri ayrı yazıların ve çalışmaların konusu olabilecek bu terimleri bir arada sunabilmek ve kısaca bilgi verebilmek için derlemeye çalıştım. Konuyu derinlemesine bilmeyen kişilere yönelik faydalı bir referans olmasını dilerim.

Esnaflar Meclisi Projesi

2014 Yerel Seçimler öncesi hazırlayıp, bazı Başkan Adayları ile paylaştığım projelerim arasındadır. Yerel Yönetime Katılım Projesi örneğidir.

Projenin Tanımı:

İlçe sınırları içinde faaliyet gösteren Esnaf, Tüccar ile Küçük ve Orta Ölçekli Sanayicilerin sorunlarını ve ihtiyaçlarını yakından takip etmek ve çözüm yolları üzerinde ortak akıl çalışması yapmak üzere ilgili Odalarında desteğinde bir istişare meclisinin kurulmasıdır.

Projenin Kapsamı:

İlçe sınırları içinde faaliyette bulunan Esnaflar, Sanatkârlar, Tüccarlar ve Küçük/Orta Boy Sanayi İşletmecilerinden 50 kişilik bir danışma meclisi kurulacaktır. Meclis üyelerinin mümkün olduğu kadar her mahalleden ve işletme türünden temsilcileri barındırmasına azami dikkat

edilecektir. Üyelerin seçiminde kayıtlı bulunan Odalarla işbirliği yapılacaktır. Esnaf Meclisi projesi bir Encümen Üyesi veya Müdür seviyesinde bir Belediye Bürokratı tarafından yönetilecektir. Gündeme alınan konular ve sonuç raporları Belediye Yönetimi ve Belediye Meclisi gibi kurumsal yapılarla paylaşılacaktır. Esnaf Meclisi içinden seçilen bir temsilciler kurulu ile daha yoğun bir çalışma takvimi icra edilebilecektir.

Projenin Paydaşları ve İcra Şekli:

Projenin icrası sırasında kamu adına Kaymakamlık ile ve STK'lar adına ilgili odaların yönetimi ile işbirliği yapılacaktır. Esnaf Meclisinin aylık veya 3 aylık toplantı programını ve toplantı için gerekli mekân, ağırlama v.b. gibi hizmetlerini Belediye sağlayacaktır. Esnaf Meclisi ile ilgili gündem maddeleri, planlanan yatırımlar ve yeni projeler danışma ve geliştirme amacıyla gündeme alınabilecektir.

Projenin Beklenen Önemli Sonuçları:

İlçenin ekonomik hayatının gelişmesi ve güçlenmesi adına sağlıklı karar alma süreçlerinin işletilmesi, maddi ve manevi zararlar oluşmadan önce erken tedbir alınabilmesi için Esnaf Meclisinin faaliyetleri oldukça anlamlı olacaktır. Sosyal barış ve refahın gelişmesi için önemli bir bileşen olan ekonomik yapının güçlenmesi, yatırımcılar için cazibe bölgesi haline gelmesi, sorunlar kronikleşmeden önce doğru bir iletişim kanalının kurulması sağlanmış olacaktır. Esnafın da Belediye yönetim süreçlerine katılması ile demokrasi kültürü güçlenecektir.

[Engelliler Meclisi Projesi](#)

2014 Yerel Seçimler öncesi hazırlayıp, bazı Başkan Adayları ile paylaştığım projelerim arasındadır. Yerel Yönetime Katılım Projesi örneğidir.

Projenin Tanımı:

Engelli vatandaşlarımızın tamamının resmi kayıtlarda sayılı olamaması nedeniyle ilçe için net rakamı söylemek zor olacaktır. Ancak Türkiye genelinde ortalama %10 ile %12 civarında olduğu kabul edilirse orta büyüklükteki bir İstanbul ilçesinde yaşayan yaklaşık 40.000 civarında engelli vatandaşımız bulunmaktadır. Engellilik oranı ve türüne göre bir kısmı toplumdan izole edilmiş halde olabileceği gibi, dinamik bir iş ve sosyal hayata sahip üretken durumda olanlar da bulunmaktadır. Engelli vatandaşlarımızın ihtiyaç ve sorunlarını gündemde tutmak ve özellikle yeni projelerde onların da durumuna uygun çözümler bulundurmak amacıyla en çok 50 kişilik bir Engelliler Meclisi kurulması planlanmaktadır.

Projenin Kapsamı:

Asgari olarak, belirlenen zaman ve mekânlardaki toplantılara katılabilecek durumda bulunan engelliler arasından seçilen bir meclis kurulacaktır. Mümkün olduğu kadar çok çeşitlilikte engellilerin katılması çözümleyici yaklaşımların geliştirilmesi açısından önemlidir. Engelliler Meclisinde ilçenin mevcut durumunda yapılması gereken iyileştirmeler, ilave

ihtiyaçlar, önemli sorunlar, yeni projelerin Engelliler açısından değerlendirilmesi, engellilere yönelik sosyal ve ekonomik destek programlarının geliştirilmesi, iş ve meslek eğitimleri ile örgün ve özel eğitim ihtiyaçlarına yönelik çalışmaların koordinasyonu gibi konular ele alınacaktır. Sonuç raporları Belediye Meclisi ve ilgili birimlerle paylaşılacaktır. Daha küçük ve dinamik bir temsilciler kurulu ile aktif çalışma temposu sürdürülebilecektir.

Projenin Paydaşları ve İcra Şekli:

Başta Kaymakamlık olmak üzere ilgili Bakanlıkların ilçe teşkilatları, STK'lar, Özel ve Resmi Eğitim Kurumları, Mahalle Muhtarlıkları, Esnaf ve Sanayici Odaları projenin doğal paydaşlarıdır. Engellilere yönelik sorun ve ihtiyaçların giderilmesinde ilgili her kurum ile sağlıklı bir iletişim kurulması sağlanacaktır. Belediye içinde kurulacak olan "Engelliler İletişim Merkezi" ile koordineli çalışacak şekilde bir Encümen Üyesi veya Müdür seviyesinde bürokrat tarafından yönetilecektir.

Projenin Beklenen Önemli Sonuçları:

Engelli vatandaşlarımızın boğuşmak zorunda olduğu sosyal dışlanmışlık, fiziksel yapılanma sorunları, ekonomik sorunlar, psikolojik sorunlar ve kültürel ihtiyaçlar gibi birçok konuda kendilerini yalnız ve çaresiz hissetmeden güvenle mücadele edebilmeleri ve hayata daha sağlam tutunmaları için faydalı olacaktır. Belediyenin sosyal, ekonomik ve altyapı projelerinde Engelli bakış açısını kaybetmeden doğru kararlar verilmesine vesile olacaktır. Engelli vatandaşlarımızın 1. sınıf muamele görüp böyle hissetmeleri için gerekli şartları oluşturmaya devam edilecektir. Kentin yönetimine aktif olarak katılmış ve kendilerini ifade imkânı bulmuş olacaklardır.